

Michiel Stubbe ,Elias' Ride 07 mei 2011

Om 4u04 stipt zet ik aan met de auto in het op dit moment zeer kalme Brugge. Het plan is om Elias Ride op men palmares te zetten en daarvoor is vroeg opstaan eerder een noodzaak als ik de tijden van de vorige protagonisten bekijk. Het plan is om te beginnen in Stavelot, eerst en vooral omdat ik dan na 170km een eigen bevoorrading heb (goed plan van een voorganger) en ook omdat ik de Zondag me ingeschreven heb voor de Happy Bike Days van O2BIKERS en dat Malmedy dan op een steenworp is en ik dan savonds niet meer teveel moet rijden met de auto.

Rond 6u15 kom ik aan op een parking achter het voetbalplein van Stavelot. Daar ooit eens gestaan met de LCMT, en dat schept een band, de track passeert op 100m dus ideaal. Google maps zei 2u30 rijtijd, dus daar al een goed stuk vanaf gedaan, hopelijk gaat het straks ook zo vlot.

Klaargemaakt en rond 6u30 de fiets op. Doel: uitrijden en zien waar het schip strand ! Eerste helling is direct raak, de Amermont, ooit nog wel eens gedaan tijdens TBT en dus bekend terrein. De weinige mensen die ik tegenkom kijken al eens vreemd maar daar trek ik me weinig van aan. Ook de Rosier is een gekende helling en die gaat vlotjes voor de bijl. Vooral niet te veel geven in het begin is de boodschap. Next! De Chemins des moutons is al direct zo'n ongekende kuitenbijter waarvan ik vermoed dat er wel eens veel meer in het parcours zouden kunnen zitten. In de afdaling gebeurd dan iets wat ik niet direct verwacht had. Men zadeltasje, die ik de laatste twee jaar niet meer gebruikt had breekt af. Het is zo'n bevestiging in plastic dus niet meer te repareren. Direct gaat de moraal al een serieus stuk naar beneden. In dat zakje zitten al men binnenbanden en men camelbak zit propvol. Kan toch moeilijk dat zakje nog 200km in men hand houden. In een macgyveriaans moment bricoleer ik er tenvolle op los en met het 1ne spandbandje en een rol elektrische tape dat ik mee heb slaag ik er in het geheel toch enigzins weer vast te hangen. Hopelijk val ik niet meer lek, want ook de rits is gebruikt om het vast te hangen en nu zou ik het tasje niet meer openkrijgen :-). De dag is nog lang dus proberen het voorval vooral rap te vergeten. De hellingen erna gaan vlot voor de bijl. Het drieluik in Remouxchamps wordt vlot verteerd. Maar het wordt wel steeds warmer en warmer. In de lus van Rue sur Steppes kom ik opeens veel fietsers tegen, blijkt dat ik de volgende 50km in tegenovergestelde richting sommige delen van het parcours van Rekem - Francorchamps - Rekem aan het volgen ben.

(Achteraf lees ik op internet dat er iemand overleden is op een van de (steile) hellingen die ik naar beneden gereden heb tijdens die tocht (zie wielertoerist.be forum, R.I.P.))

Mijn maag begint de eerste tekenen van zwakte te tonen, eten gaat niet meer goed binnen en ik rijd rond of ik precies net twee menu's uit de McDonalds heb binnengespeeld. Ik besluit in Pepinster te stoppen om (fris!) sportdrink bij te tanken want de 4 liter die ik meehad is er al doorheen. Ik besluit om het volgende uur niks meer te eten en enkel nog te drinken. Na het doorkruisen van de wads bij het begin van de klim naar de Hoge Venen loopt het voor geen meter. De wads zelf staan door de droogte behoorlijk droog dus er doorrijden is een koud kunstje. 5km in de klim kom ik er weer wat door en de rest van de klim gaat nog ok. In de afdaling eet ik weer iets maar men maag laat direct weten dat hij niet teveel goesting heeft vandaag. Aan de voet van Ferme Libert besluit ik om efkes 5 minuten te rusten. Blijkt toch een licht effect te hebben want de Ferme Libert gaat nog verassend vlot voor de bijl. Vlot is natuurlijk behoorlijk relatief :-). Op Francorchamps is er blijkbaar een motorrace bezig dus bovenaan aan Cote de Meiz is het een drukste van jewelste dus opletten geblazen. Ik sleep mezelf naar de auto. Men maag is nog altijd ferm lastig aant doen en het is ondertussen snikheet geworden. Ik besluit om 15 minuten pauze te nemen aan de auto en wat boterhammen te eten in plaats van al die musli en sportbars. Ik slaag er net in 1 boterham te eten en het wordt er jammergenoeg niet beter op. Ik begin nog eens in de papieren te lezen en zie de commentaren van de hellingen die nog komen moeten... Slopend, Pittig, Wil niet lopen, enz... De moraal is weer ver te zoeken. Het bewijst nogmaals dat zo'n ondernemingen ook vooral mentaal zijn. De woorden van een of andere kanaalzwemmer schieten door men hoofd, It's 49% physical and 51% mental. Ok toegegeven, het kanaal overzwemmen is nog wel iets van een hoger kaliber maar toch, hetzelfde klopt ongeveer voor deze rit.

Opgeven flitst meermaals door men hoofd. Ik luister wat naar de Radio en val bijna in slaap. Ik zet de wekker van mijn GSM op een half uur en gun mezelf een powersleep. Als ik wakkerkom is het iets beter en besluit ik om toch maar de weg verder te zetten, ik ben nu toch al zo ver en opgeven dat klinkt toch zo slecht. De verschrikkelijke stockeu wordt op het gemak verslonden maar eenmaal boven denk ik dat het wel nog goed komt. In de afdaling na de Wannerenval rijd ik achteraan lek. Band was direct op velg dus ik vermoed een snakebite. Met de nodige moeite pruts ik mijn fietstasje open en plaats ik de nieuwe achterband. Bij het ompompen zie ik opeens mijn binnenband door men buitenband steken. Owla, nie goed ! De moraal gaat weer een goed stuk naar beneden. Ik zit maar een 7km van Stavelot dus zo terugrijden is mss nog een optie want een extra buitenband heb ik niet mee. Maar opnieuw komt de Macgyver in mij wakker en met een stukje binnenband en goed veel tape maak ik een grote plakker voor aan de binnekant van de buitenband. Ondertussen had ik mijn zonnebril afgezet en op de grond gelegd want die was vol met zweetdruppels. Bij het terugmonteren van mijn band trap ik toch wel niet met men voet op die zonnebril zeker. Lompigheid in het kwadraat en een luide vloek gaat door

de vallei van kan me niet schelen welke rivier. De glazen kan ik terugmonteren maar er is bovenaan wel serieus wat cosmetische schade, een serieuze domper voor zo'n duur brilleke. Na het ompompen van de band steek de band er nog lichtjes uit dus al een pak beter dan daarnet. We kunnen terug verder !!!

Volgende helling Tier de la Cognée met hier en daar stukken slecht wegdek, beter gezegd geen wegdek en opzettelijk een kamion middelgrote stenen over gekieperd. Met men kapotte buitenband weiger ik af te stappen en met de nodige mountainbikeskills lukt het nog aardig om er erover te rijden. De hellingen erna worden allemaal aan een slakkegangetje afgewerkt. Gewoon uitrijden is het doel en daartoe is elke tempo goed genoeg. De laatste 4 hellingen zijn nog allemaal stuk voor stuk smeerlapkes. Vooral op Cote de Brume en Thier de Coe heb ik nog ferm afgezien. Vooral op Thier de Coe was het superheet (of ik had toch die indruk). Ik zie Stavelot liggen maar er moet nog een laatste lus afwerken waar ik bijna helemaal op kapot ga. Voor de Die Hards is er nog een stukje rechtdoor voorzien maar die laat ik aan men neus voorbij gaan (voor een volgende keer maak ik mezelf wijs).

Total loss kom ik terug aan de auto. Het zit erop en de voldoening is groot. Volgende keer toch maar beter een minder warm weekend uitkiezen :-)

Conclusie: Een heftig ritje en als het even tegenzit is het mentaal ook een serieus gevecht...

De statistieken:

Elapsed Time: 13:20:18

Avg Elapsed speed: 18 km/h

Moving Time: 11:45:01

Avg Moving Speed: 20.5 km/h

Max Speed: 65.2 km/h

Distance: 240.13 km

Elevation Gain: 6,055 m

Calories: 10,063 C

Min Elevation: 96 m

Max Elevation: 594 m

Avg HR: 144 bpm

Max HR: 187 bpm

Water: Een slordige 7,5 liter